

Em li bereberê 27'emîn salvegera avabûna **Radyo Dengê Kurdistanê Îranê** de ne. Dengê Kurdistanê Îranê, dengê heqbêjî, azadîxwazî û mezlûmiyeta gelê Kurd, dengê berxwedanî û qehremanîyên hêza Pêşmerge ye. Dengê rastîn yê gelê Kurd û pîra qahim di navbera PDK Îranê û xelkê Kurdistanê di Îranê de ye.

Em wekî **Desteya Weşana Agirî**, 27'ê Cozerdanê ji tev xebatkarên vê radyoyê, xelkê Kurdistanê û hemû evîndar û guhdarvanên vê radyoyê pîroz dikin û hêviya me temen û xebatek dûr û dirêj bo radyo û xebatkarên wê ye.

agiri

Rojnameya panzdehrojî ya siyasî, çandî û giştî

Partiya Demokrat ya Kurdistanê Îranê diweşîne

ERDOXAN LI DJÎ OPERASIYONÊ DERKET

Gotûbêj Bi Şeytên Re

2

Komîteya Navendî Ya PDK Îranê Civîna Dehemîn ...

4

Hiqûqên Bîngehîn, Rexne Û Şiroveya Qanûna Bîngehîn Ya Îranê

6

Zarokên Îranê Bêpar Ji Cîhaneke Hêjayî Jiyana Xwe

7

RONESANS

9

Di civîneke taybet ya Serkirdatiya siyasî ya Turkiyê de li bîroya Serokkomariyê, nîqaş li ser wan pîrs û astengiyan hate kirinê ku tûşî Turkiyê hatine, bi taybet pîrsa êrîşa leşkerî ya li dijî Herêma Kurdistanê.

Di civînê de ku Serok Wezîr, Wezîrê Karê Derve, Yaşar Biyûk Anit û fermanderên arteşê beşdar bûn, biryar hat dayîn ku nabe êrîş bo ser Herêma Kurdistanê bê kirin.

Herweha tekez li ser şerê li dijî PKK'ê heta jinavbirina wê hat kirin. Erdoxan da zanîn ku nabe ew xebat û şerê me demokrasî, mafê mirov û yasayê jar û zêif bike.

Erdoxan êrîşa bo derveyî sînor bi karek nebaş ya siyasî û leşkerî da zanîn û got: "Li Bakûrê Îraqê de 500 çekdarên PKK'ê hene, lê di çiyayên Turkiyê de, 5000 çekdarên PKK'ê hene. Ma şerê me li dijî 5000'an bi dawî bûye heta ku em biçîne pey 500 kesan."

Axaftina Erdoxan kete ber şopa rexneyên tund yê şovenîstên Turk. Ji wan Deniz Baykal ku got: "Gotinên Erdoxan wiha nîşan dide ku wî hêj hest bi wê nekiriye ku PKK ji aliyê Herêma Kurdistanê ve tê piştevanîkirin". Wî daxwaz kir ku rê ji ber êrîşa leşkerî bo derveyî sînor nehê girtin.

Di vê derheqê de Amerîka, Nato û pîraniya welatên Ewropayê hişyarî dan Turkiyê û li dijî êrîşa leşkerî derketin û xwazyarê hevahengî û hevkarîyên siyasî yê li navbera Enqere- Bexdad- Waşîntonê di berengarbûna bi pîrsa PKK'ê re bû.

Îran Ji Bo Talîbanan Çek û Sîlahan Dişîne

Karbidestekî Amerîkî, dewleta Îranê bi şandina çek û sîlahan bo Talîbanan li Efxanistanê sûçdar kir. Nîkolas Bêrnz, Cîgirê Wezareta Karê Derve yê Amerîka, roja sêşem, 12'ê Hezîranê, li Parîsê ji nûçegihanana re got ku Îran ji hêzên terorîst û rakîkal ên Rojhilata Navîn re alîkariyê dîke û ewlehiya herêma têk daye.

Bêrnz her wiha got, Îran niha heta ji bo Talîbanan li Efxanistanê jî çek û sîlahan dişîne.

Wezîrê Parastinê yê DYA'ê, Rabert Gîtz jî gotibû ku hin belge hene ku nîşan didin ku hinek çek û sîlahên çêkirî ên Îranê di destê Talîbanan de hatine girtin.

Rayedarên Efxanistanê ev îdeaya berpîrsiyarên Amerîkî red kirine!

Hunermed
Nîlifer
Akbal bi
Agirî re
dipeyve

R: 10-11

Hevpeyvîn
Bi Dr.
Mûsa
Kaval Re

R: 3-4

Gotûbêj Bi Şeytên Re*

Selah Muradî

Wergerandin: Rondik

Gotûbêj bi Amerîkayê re ew tilisma ye ku di Komara Îslamî ya Îranê de tenê rêber dikare bişkîne. Her çiqas

pasawa Xomeynî bo wî karî bibîrxistina erkên Amerîkayê li Îraqê û alîkariya xelkê wî welatî bû, lê di rastî de eva zext û givaşên dewleta Bûş ji bo gotûbêjên li ser Îraqê bû ku rejîm neçar bi girtina vê helwestê kir. Merema dewleta Bûş ji gotûbêjê eva bû ku bi xelkê Amerîka û dewleta Îraqê – ku daxwazkarê gotûbêjên di navbera Îran û Amerîkayê de bûn – nîşan bide, ku bo dawînanî bi desttêwerdanên Komara Îslamî li hundirê Îraqê de ji rêya gotûbêjê jî dê mifahê bistîne. Lewra ger Komara Îslamî ne amadeyî gotûbêjê bibe, dê di warê dîplomasiyê ve terîk (munzewî) û helwestên wê jar û lawaztir dibûn, ku eva jî ji aliyê din ve dibûye sedema bihêzbûna helwesta Amerîkayê.

Cuda ji vana jî gotûbêj bi Amerîkayê re ji aliyê dewletekê ve birêve çû ku bi dewletek tundrew û pawanxwaz hatiye naskirinê û dijberiya bi Amerîkayê re yek ji siyasatên sereke yê wê ye. Ya ku cihê baldanê ye eva bû ku nûnerên Meclisa Pawanxwaz bi lezî proseya girûpa dostîniya navbera parlemana rejîmê û kongireya Amerîkayê anîne holê. Ew jî di halekê de ye ku bi xwe di dewrana Serokomariya Xatemi de ji dijberên herî tund yê Amerîkayê bûn. Ewa jî vedigere bo wê çendê ku dewlet û parlemana pawanxwaz dixwazin ji gotûbêjên bi Amerîkayê re ji bo bihêzkirina cih û pêgeha xwe di hevrikiyên hundirê rejîmê de mifahê bistînin.

Kêmkirina êş û azarên xelkê Îraqê, piştevani ji dewleta Îraqê û chigirkirina ewlehî û aştîya li wî welatî de, ew merem in ku rejîm di rûyekî de weke armancê xwe bo gotûbêja bi Amerîkayê re da zanîn. Armanca Amerîkayê jî ji gotûbêjê eva bû ku rejîma melayan neçar bi ne maytêkirin di kar û barên Îraqê de û herweha piştevanî nekirin ji terorîstan bike. Eva jî li halekê de bû ku herdu aliyên li ser neguherandina siyasatên çendîn salî yê xwe li hemberî hev de tekez dikirin û biîsrar bûn û bi kiryar jî cehd û xebat bo pêkanîna eniya dijî hev di asta deverê de domandin. Ew helwest û xebat jî bûne sebaba kêmrangbûna girîngiya gotûbêjên her du aliyên li ser Îraqê. Çimku heya pirsên sereke yê di navbera du welatan de neçareserkerî bimînin, pir zemmet e bikarin li ser çareserkirina pirsên derveyî yê xwe li hev bikin.

Bi wateyêke din pirsgerêkên navbera rejîm û Amerîkayê li Îraqê de berhem û encama pirsên bingehîn yê li navbera her

du welatan e û heta her du alî Îraqê weke qada berxwedanî û rikeberaniya hev bibînin, nikarin ji rêya gotûbêjê ve bi encamên dilxwaz yê xwe bigihîjin. Herweha rejîma Komara Îslamî li ser vê baweriyê ye ku her terze alîkariyê Bûş bo çareserkirina pirsê Îraqê dê bibe sedema serkevtina Amerîka li Îraqê û pêşveçûna prosesa demokratîzasyonê di Rojhilata Navîn de. Lewra tenê di demekê de dê hevkarîyê wiha bike ku giranî û nifûza wê li Îraqê de bihê parastin, eva jî tiştê e ku tevî siyasatên dewleta Bûş bo terîk(munzewî)kirina Komara Îslamî û piştgirtin ji desthilatdarên vê rejîmê di welatên deverê de dijberî heye.

Dewleta Bûş dixwaze ji rêya gotûbêjê

Gotûbêjên nûnerên Amerîka û Komara Îslamî ya Îranê piştî 28 salan li Îraqê

ve dawî bi desttêwerdanên rejîmê di Îraqê de bîne û Komara Îslamî jî ji vê rêyê ve dixwaze nifûz û piestîja xwe bi bihêzkirina dewleta Malîkî li wî welatî de bibe jor. Siyasetek ku cuda ji dijberiya Amerîkayê, tevî dijberiya Ereben Sunnî yê Îraqê û welatên Erebi yê deverê jî berbirû bûye.

Bi wê sedemê jî anîne rojeva pêşniyaza pêkanîna komîteyêk sê alî, pêkhatî ji Amerîka, Îran û Îraqê bo çareserkirina kirîza Îraqê ji aliyê balyozê Îranê ve tevî dijberiya Ereben Sunnî yê hundirê Îraqê û welatên Erebi berbirû dibe. Çunku wan aliyane bawerî bi dewleta Malîkî nînin û li egera pêkanîna komîteyêk han de dixwazin nûnerê wan jî tede pişkdar be.

Li vir pirsêk tê holê ku lihevkarîna Îran û Amerîkayê û desthilgirtina rejîmê ji detêwerdanên hundirê Îraqê heya çî

qasekê dikare alîkariyê bide çareserkirina pirsên wî welatî?

Hin siyasatvan û berpirsiyarên Îraqê li ser vê baweriyê ne ku ev welate cuda ji kirîza ewlehiyê, bi pirsê siyasî re jî berbirû ye û pêkhatina lihevhatin û yekîtiyê herêmî û navneteweyî ji bo çareserkirina van pirsgerêkane tenê di demekê alîkar dibe ku aştî û yekîtiyêke neteweyî di navbera hêz û aliyên siyasî yê hundirê Îraqê de pêk bihê. Lewra heya li hundirê Îraqê de rê çareserîya tevalî û cihê pesenda hemû aliyên ji bo pêkanîna aştî û yekîtiya neteweyî negirin pêşîya xwe, hêviyek geş ji bo lihevhatinên herêmî û navneteweyî nabe.

Her çende balyozê Amerîka di axaftina piştî gotûbêjê de, pêvajoya gotûbêjan bi erênî nirxand, lê her du alî jî bi tu lihevhatinek diyarîkirî negihîştin û bi liberçavgirtina rewşa navxweyî ya Îraqê û

pirsên eslî yê navbera Îran û Amerîkayê, çavniheîriya encamek baş û erênî ji wan gotûbêjan di pêşerojê de nahê kirinê. Nemaze domandina bi gotûbêjan jî – ku pişniyaza balyozê rejîma Îranê li Îraqê de bû – di demek han de heta ku diçe, dewleta Bûş givaşên xwe ji bo munzewîkirina Komara Îslamî rîjd û xurttir dike û rengê hindê nade bi encamek baş bigihîje.

* Rêberên Komara Îslamî heya niha jî Amerîkayê bi şeytanê mezin dizanin û di vê dawiyê de jî Elî Larîcanî, Amerîka bi şeytanê xwerazî hesaband ku bi çavêkî sivik ji Komara Îslamî re dinêre. Gava ku yek ji aliyên gotûbêjê wêne û rûçîkek wiha ji aliyê dinê hebe, encama gotûbêjê dibe çî be?

Rojeva Mezintirîn Konferansa Li Ser Çareserkirina Pirsê Kurdî Li Bakûrê Kurdistanê Ji Aliyê Parlemana Ewropayê, Di Hevpeyvînekê De Bi Dr. Musa Kaval Re

D *i pêşerojê nêzik de, Parlemana Ewropayê li Birûkselê mêvandarê mezintirîn konferansa li ser çareserkirina pirsê Kurdî li Bakûrê Kurdistanê ye. Zêdetirî salekê ye ku Hevbendîya Demokratîk ya Kurdên Bakûr ji bo lidarxistina vê konferansê dixebite. Bo bas û guftûgokirin li ser aliyên cuda cuda ên vê konferansa mezin, me bi Musa Kaval, Nûnerê Hevbendîya Demokratîk ya Kurdên Bakûr re hevpeyvînek çê kir. Eva pirsên me û bersivên Dr. Musa Kaval di vê derbarê de:*

Hevpeyvîn/ Azad Kurdî

Dr. Musa, çawa bû ku biryara pêkhatina vê konferansê hate dan?

Biryara çêkirina vê konferansê pir bi zehmet bû. Ev demek dirêj e ku em bi rêveberên YE'ê re têkilî û danûstandinan di mustewayên cuda de dikin û dîtînen terefê kurd li ser çareserîya pirsê gelê kurd li Bakûrê Kurdistanê pêşkêşî wan dikin. Yek ji xalên bingehîn yê van hevdiîtan ew bû ku Ewropa girîngiya siyasî ya çareserîyê adil û demokratîk ji bo pirsê gelê kurd li Tirkîyê gora rastîya wê, bibîne û ji bo vê çareserîyê bibe teref.

Ev çend sal in ku em tezek xwedan girîngîyek siyasî û jeopolîtîkî di vê derbarê de pêşkêşî YE'ê dikin. Bi taybetî em diyar dikin ku hem di berjewendiyên YE'ê de ye, hem di berjewendiyên gelê tirk de ye û hem jî di berjewendiyên gelê Kurdistanê de ye ku pirsê kurd li Tirkîyê bi rîya aştî û demokratîkê bête çareserîyê.

Me digel serokatîya grûbên partiyên Parlemana Ewropa ji hemû bask û îdeolojîyên siyasî têkilî danandine. Em ji YE'ê dixwazin ku ew helwestek bi cisaret û xurt ji bo vê çareserîyê bigire û Kurdan wek gelê duyemîn li Tirkîyê nas bike, terefê kurd bike muxateb. Helwestek siyasî ya bi vî awayî dê bibe sedem ku Komara tirk îdeolojîya xwe ya nejadperestî biguherîne. Ev yekê dê herwesan bibe sedemê zefera baskê demokratwaz li Tirkîyê û dê bibe destpêka çareserîyek demokratîk û adil ji bo pirsê gelê Kurd.

Pirsê kurd di cewherê xwe de pirsê neteweyekê bête dewlet e, pirsê siyasî ye û pirsên din yê civakî, aborî û mafên mirovan pêve girêdayî ne. Ji ber ehmiyeta jeopolîtîkî ya Kurdistanê, ji ber girîngîya demografî, çandî û dîrokî ya Kurdan di Rohhilata Navîn de û ji ber pêvajoya endambûna Tirkîyê bo YE'ê, ev pirs di heman dem de pirsê navnetewî ye û pirsê

Dr. Musa Kaval: "Em ji YE'ê dixwazin ku Kurdan wek gelê duyemîn li Tirkîyê nas bike, terefê kurd bike muxateb"

Ewropa ye jî. Di berjewendiyên her kesê de ye ku ev pirsê di demek nêzik de bête çareserîyê.

Konferansê kengê birêve diçe û kîjan hêz û alî têde beşdar dibin?

Biryar hatiye dayîn ku ev konferans piştî hilbijartinên li Tirkîyê di nêzîktirîn dem de pêk were. Em dikarin bêjin ku di payîza ev sal de konferansê dê bête lidarxistin.

Armanacên lidarxistina vê Konferansê çi ne?

Ev Konferans di warê siyasî û dîplomasiyê de pir girîng e. Lewma ew ji aliyê grûbên partiyên siyasî yê YE, li Parlemana Ewropa bi awayekî resmî pêk tê. Ango grûbên partiyên ku her 25 dewletên Yekîtiya Ewropa temsîl dikin.

Yek ji xususiyetên vê konferansê, ev e: ew ne bes ji bo nîqaşkirina rewşa Kurdan tê kirin. Rewşê diyar e û pir caran hatiye nîqaşkirin. **Ev konferans bi taybetî dê li ser zelalkirina daxwazên Kurdan û**

herwesa ji bo çareserîyê çareserîya pirsê Kurd li Tirkîyê bête kirin. Ji bo vê armanacê, pêwîst e ku kurd projeyek hevbeş ji bo çareserîyê pirsê xwe pêşkêşî YE'ê bikin û Ewropa jî bi zelaflî konsensus û daxwazên gelê kurd li Tirkîyê bizane. Ev konferans ne mîna konferansên berê ye. Konferansên berê di warê navneteweyî de çî sîfetê xwe yê temsîlî û resmî nebûn. Ji ber vê yekê, çî bandor yan encamên siyasî jê çê nedibûn.

Piraniya Kurdên Tirkîyê piştigirîya endambûna Tirkîyê bo Yekîtiya Ewropayê dikin, hêzên siyasî ên Kurdên Bakur çî projeyek bona vê yekê hene û bo çareserîyê pirsê gelê Kurd dixwazin çî bikin?

Ji bo ku mafên gelê Kurd li Bakûrê Kurdistanê ji aliyê YE'ê ve û di qata navneteweyî de jî bête nasîkirin û peşîrandin, pêwîst e ku Kurdan projeyek netewî hebe. Konsensusek netewî li ser wê bête kirin. Me projeyek hevbeş ji bo çareserîyê pirsê

gelê Kurd li Turkiyê amade kiriye. Ev pirtir ji salekê ye ku me bi partiyên Kurdên Bakur, bi kesayetiyan Kurd re têkilî danandine û di encamê de pêşniyara projeyek hevbeş amade kiriye. Piraniya van partiyên muwafiqet li ser kirine. Hêvî heye ku ew proje bi dîtin û pejirandina partiyên din jî zengîntir û kûrttir bibe û di dawiyê de hemû hêzên siyasî yên kurd bi yekdenî pêşkêşî konferansê bikin.

Di nûçeyan de hate ragehandin ku Hevbendîya Demokratîka a Kurdên Bakûr ji bo lidarxistina vê konferansê xebat kiriye. Wekî Nûnerê Hevbendiyê li ser xebat û çalakîyên wê rêxistinê bo me bipeyive?

Hevbendîya Demokratîka Kurdên Bakur dixebite da ku gelê kurd li Bakurê Kurdistanê bi resmî wek gelê duyemîn li Turkiyê bête naskirin û gotûbêjên endambûna Tirkiyê li ser vê rastiyê bêne kirin. Mafên gelê kurd di konferansa navnetewî ya Sêverê de hatin qebûl kirin. Lê piştê di Konferansa Lozanê de hatin jibîrkirin. Di peyra siyaseta înkâr û qirkirinê li dijî gelê kurd, dest pê kir û domand. Lê pirsgrêk herdem mezintir dibe. Rastî ew e ku ne çareserkirina vê pirsgrêkê, di hemû waran de, zerêrê dide her kesê, dide gelê kurd, dide Komara Tirk û di dema were de, dê ji bo Ewropa jî bibe sergêjîyek mezîn. Ji ber vê yekê pêdivî ye ku bête dubarekirin ku çareseriyek demokratîk û adil di berjewendiyên her terefêkê de ye.

Bê guman pêwîst e ku ev çareseriyek mafên siyasî, îdarî, civakî, çandî û aborî yê gelê Kurd li Turkiyê misoger bike.

Daxwaziyên we yê sereke û berbiçav ji Ewropanyan re çi ne?

Daxwazên me di projeyekê hevbeş ku min li jor behsa wê kir, hatine diyarkirin. Ew ji sê başan pêk tên. Daxwazên siyasî, yê aborî, yê çandî.

Dr. Musa Kaval:

"konferans bi taybetî dê li ser zelalkirina daxwazên Kurdan û herwesa ji bo cîbecîhkirina çareseriyê pîrsa Kurd li Tirkiyê bête kirin"

Bi kinî, em dibêjin gelê Kurd, gelê duyemîn li Tirkiyê ye, pêwîst e ku hem Tirkiye hem jî Yekîtiya Ewropayê vê rastiyê nas bike. Pêwîst e ku statuyek federal ji bo gelê kurd bête naskirin, mafên Kurdan yê siyasî, çandî, civakî û aborî bêne naskirin. Di hemû waran, hemû curên ferq û cudahiye li ser gelê kurd rabe, zimanê kurdî bibe zimanê resmî di îdar û perwerdê de, di hemû qunaxan de.

Hûn çend bi serkeftin û encamên erênî ên vê Konferansê hêvidar in?

Serkeftin û encamên erênî ji bo vê konferansê mumkin in, eger Kurd bikarin xwe bikin muxatebek micid di qata ewropî û navnetewî de. Eger Hemû partiyên Kurd nemaze yê sereke, piştgiyariya projeyek hevbeş bikin, di qata navnetewî de, di qata Kurdistanê de û li hember siyaseta dewla tirk yek siyasat û stratijiyê biparêzin,

wê gavê destxistina encamên vê konferansê pir mimkun in. Ji xwe ev konferans dikare bibe sedemê afirandina siyasetek hevbeş ya hêzên siyasî yê gelê kurd li Bakurê Kurdistanê. Lê eger ev yek nehê kirin, wê gavê berpîrsê mezîn, guneha mezîn li se van hêzên tê hesibandin, ew li hember gelê kurd berpîrsiyar in. Ez bawer dikim ku hemû nûnerên siyasî yê kurd di vê derbarê de hesas in û dê bi awayekî laîq û erênî berpîrsiyariya xwe ya tarîxî û netewî bi cih bînin.

Ji bo ku ew konferansa me bi ser bikeve û bikaribe dogma siyasî ya di encama Konferansa Lozanê de peyda bûye û siyaseta dewleta tirk li ser hatiye avakirin, ji holê rake, û di cihê wê de çareseriyek demokratîk ji bo pîrsa gelê kurd bête dîtin, pêwîst e ku tevgera Kurd bi projeyek siyasî ya hevbeş û realîst gora rewşa îro, pêşkêşî vê Konferansê bike.

Wekî xuya ye, hûn wek Hevbendî Federaliyê bo çareserkirina pîrsa Kurd li Turkiyê dipejirînin, sedemên vê yekê çi ne?

Rastiya siyasî, çandî, dîrokî û coxrafîya Kurdistanê û a gelê Kurd dide xuyakirin ku neteweya me yek ji çar neteweyên mezîn di Rojhilata Navîn de ye.

Bi sedan sal in ku gelê kurd berxwdana siyasî bi curên cuda cuda dike.

Çareseriyek siyasî ya saxlem û berdewam ne mumkin ku kêm kêm statuyek federal ji bo gelê kurd nehê naskirin.

Digel vê yekê jî mafê gelê kurd wekî gelên din yê herêmê heye ku dewleta xwe ya serbixwe damezirîne.

Spas.

Spas xweş û hêviya serkeftinê bo we dixwazim

Komîteya Navendî Ya PDK Îranê Civîna Dehemîn Ya Xwe Lidarxist

Daxuyaniya Defetra Siyasî Ya PDK Îranê Di vê Derheqê De:

Hevwelatiyên hêja!

Endam û alîgirên PDK Îranê!

Komîteya Navendî ya PDK Îranê, hîlbijartiya Kongreya Sêzdehem, rojên sêşem û çarşem, 12 û 13'ê Hezîrana 2007'an civîna xwe ya dehemîn lidar xist.

Civîn piştî îlankirina deqîqeyekê bêdenî bo rêzgirtin ji bîranîna şehîdên Kurdistanê dest pê kir. Piştê rêzdar Mistefa Hicrî, Sekreterê Giştî yê PDK Îranê ji aliyê Defetra Siyasî ve rapora kar û çalakîyên Defetra Siyasî tevî rêxistinên siyasî ên Kurdistanê, nemaze rêxistinên siyasî yê Kurdistanê Îranê pêşkêş kir. Piştî bas û dahûrandina wê raporê ji aliyê beşdarên civînê ve, Komîteya Navendî rapora han pejirand û ew beş ji xebat û tekoşîna Defetra Siyasî ya di navbera du civînan Komîteya Navendî de bilind û hêja nixand û di vê derbarê de bernameya karê pêşerojê destnîşan kir. Birêz Sekreterê Giştî yê partiyê di beşa duyem a

karê civînê de, baseke tevalî li ser rewşa jêhatî ya kar û tekoşîna partiyê di warên cur bi cur de pêşkêş kir. Di wê beşa basa civînê de li ser kosp û astengên ser rêya tekoşînê û yek ji wan bandora nerênî ya hinek liv û lebatên ne şoreşgerane ku berê di partiyê de hatibûn cihgirkirin, bal hatibû kişandin. Herwiha bi armanca berbişveçûna bilez û bêtir ya partiyê û ji holê rakirina rêyên çareseriyê mumkin bal hatibû kişandin û tekez hatibû kirin.

Ew beş ji karê civîna Komîteya Navendî bû sedema rizamendî û kêfxweşiya pişinomê û beşdariya çeleng ya hevalên rêberiya partiyê bo axavtin li ser wê basê û herwiha diyarkirina mekanîzmekê ji bo wê armancê û erk û wezîfeya endamên rêberiya partiyê di vê derheqê de.

Civîna Komîteya Navendî ya PDK Îranê êvarîya roja çarşem 13.06.2007'an, piştî du rojan bi serkeftinê ve dawî bi kar û xebatên xwe anî û beşdarên civînê vegeyirane cihê kar û tekoşîna xwe.

Partiya Demokrat ya Kurdistanê Îranê Defetra Siyasî
14.06.2007
24.03.1386

Di Rê Û Resmekê De Bidawîhatina Zandora Destpêkîn Ya Siyasî Ya Kadroyan Hate Pîrozkirin

Bi boneya bidawîhatina bi serkevî ya zandora destpêkî a perwerdeya siyasî ya Kadroyan ji aliyê Komîsyona Lêkolîn û perwerdeya PDK Îranê ve, roja duşem, 21.03.1386(11.06.2007)'an, bi beşdariya Sekreterê Giştî yê PDK Îranê, birêz Mistefa Hicrî, hejmarek ji endamên rêberiyê, mamosta û beşdarên zandorê û hejmerek berçav ji Kadro û Pêşmergeyên PDK Îranê, rê û resmek di yek ji binkeyên Deftera Siyasî ya PDK Îranê de birêve çû.

Rê û resm demjimêr 10'ê serê sibê de bi sirûda neteweyî ya "Ey Reqîb" û ragirtina deqîqeyekê bêdeniyê ji bo bibîranîna canê paqij yê Şehîdên rêya azadiyê dest pê kir. Piştê birêz Husên Nazdar, Endamê Komîteya Navendî û berpîrsê Komîsyona Lêkolîn û Perwerdehiya PDK Îranê, bi vê hincetê gotarek pêşkêş kir.

Di doma rê û resmê de rapora perwerdeya zandorê ji aliyê birêz Mêhdî Bedrî, endamê Komîsyona Lêkolîn û Perwerdeyê û yek ji mamostayên zandora han, pêşkêşî beşdarên bû.

Di beşeke din a rê û resmê de, ji aliyê helbestvanan Şerîf Felah(Hêja), Enwer Sultanpenah û Hesen Mehmedî ve, çend helbest hatin pêşkêşkirin.

Her wiha peyama beşdarên zandorê ji aliyê Hoşyar Ehmedî, yek ji beşdarên zandorê ve hate pêşkêşkirin û piştê Mêhdî Bedrî, encama ceribînan zandorê eşkere kir û beşdarên serkevî di wan ceribînan de bi beşdarên dan nasandin.

Hêjayî gotinê ye ku zandora han ku bi beşdariya bi dehan kesan ji Pêşmergeyên organên cur bi cur ên PDK Îranê birêve çû, roja 15.02.1386(05.05.2007)an, dest pê bû û roja 17.03.1386(07.06.2007)'an, bi dawî hat.

Vê zandorê waneyên weke Dîroka PDK Îranê, Dîroka Serhildanên gelê Kurd, Coxrafiya Kurdistanê, Mûdîriyet û birêveberî, Bername û Pêrewa Hundirîn a PDK Îranê û Rênişaniyên Karê Teşkilatî û her wiha çend konferans ji weke Civaka Medenî(Sivîl), Siyasetên PDK Îranê, Demokrasî, Federalîzm, Dîplomasî û Bask li ser Ronakbîran, li xwe girtibûn.

Hewce ye were gotin ku rê û resm bi stranan û muzîkê ji aliyê Koma Hunerî ya Beşa Film a PDK Îranê ve zêdetir hate xemilandin.

Gerrek Kurt Di Dîrokê De ...

Amadekar: Nûredîn Sofizade

01.06: Roja Cîhanî ya Zarokan.

01.06.1975: Yekîtîya Nîştîmanî ya Kurdistanê damezrandina xwe îlan kir.

02.06.1946: Di Îtaliyayê de bi hegera refrandomekê, piraniya xelkê deng dane hikûmetek demokratîk û hikûmeta dîktator ya **Mosolînî** têk çû.

02.06.1965: Bi sedema bahozeke xurt li Hindistanê, pitir ji 35 hezar kes bûne qurbanî.

02.06.1974: Welatê Malî li Afrîqayê serxwebûna xwe ragehand.

02.06.1983: Cinayetkarên rejîma Komara Îslamî ya Îranê li doma cinayet û hovîtîyên xwe di Kurdistanê de, 59 ciwanên xelkê bajarê Mehabadê îdam kirin.

03.06.1955: Pêkhatina yekemîn Konferansa PDK Îranê. Di wê komferansê de biryar hate dan ku divê partî pêwendiyên xwe tevî partiya Tûde qut bike.

04.06.1989: Xomeynî ku piştî şoreşa gelên Îranê di sala 1979'an de karî xwe wekî rêberê rejîma Îslamî li Îranê bisepine û di heyamê desthilatdariya xwe de biryara cinayet û tepeseriya gelên Îranê û yek ji wan gelê Kurd dabû, mir.

05.06: Roja Cîhanî ya Jîngehê.

05.06.1953: Yekemîn civîna xelkê bajarê Mehabadê piştî jinavçûna Komara Kurdistanê pêk hat ku ji aliyê hêzên rejîma Şah ve kete ber êrîşê û kesek bi navê **Hesen Remezanî** bi sedema wê êrîşê şehîd bû. Ew civîn wekî civîneke mezin ya siyasî bû.

05.06.1967: Şerekî dijwar û giran yê 6 rojî di navbera Ereban û Îsraîlê de qewimî.

05.06.1977: Yekemîn kumpyotera malan ya bi navê "PC" ji aliyê şirketa Epil hate çêkirin.

05.06.1988: **Rehîm Qerincî** fermande Lik, **Osman Ehmedî** Fermande Pel tevî 2 Pêşmergeyên din bi navên **Ebûbekr Mihemedî** û **Xalid Elahî** ji hêza Moînî şehîd bûn.

05.06.1991: Xelata Nobel ya Aştiyê ji Mixail Gorbaçov re hate dan.

06.06.1987: Pêşmergeyên PDK Îranê di 2 qadan de li devera Rebetê tevî hêzên rejîmê berbirû bûn. Di şerekî giran de ku derbekî dijwar ji dujmin ket û pitir ji 50 kesan jî kuştî dan, mixabin 4 Pêşmerge bi navên **Omer Sultani**, **Simayîl Abdane**, **Qasim Elîzade**, **Ebdulaxaliq Ezizî**, şehîd bûn.

06.06.1992: Yekemîn gera Parlemana Kurdistana Îraqê hate diyarîkirin û **Fuad Mesûm**, bo yekemîn Serokê Parlemanê û Roj Nûrî Şaweyî bû cîgirê wî.

07.06.1987: Xwenîşandana mezin ya xelkê Mehabadê, di rê û resmekê de seba veşartina termê **Ezîz Yûsifî**, piştê jî ev rê û resm bû xwenîşandan li dijî rejîma Pehlewî.

08.06.2006: Serokê Girûpa terorîstî a El Qaîde, Ebo Moseb El Zerqawî, bi sedema bombarana esmanî ya hêzên Amerîkayê li bajarê Beqobê hate kuştin.

10.06.2004: **Leyla Zana** û hevalên wê ku ji aliyê dadgeha Turkiyê ve, bi sûça axavtin bi zimanê Kurdî di Parlemana Turkiyê de bi 15 salan zîndanê hatibûn mehkûmkirin û pitir ji 10 salan bû ku di girtîxaneyê de bûn, serbest hatin berdan.

11.06.1930: Êrîşa leşkerên Turkiyê bo ser şoreşvanên **Agirî**. Piştî şerekî dijwar, mixabin Şoreşa **Araratê** têk çû û dawî bi vê şoreşê hat.

11.06.1984: Hêzên rejîma Komara Îslamî ya Îranê êrîşê birin ser devera Pesvê a derdora bajarê Pîranşarê û tevî berxwedana Pêşmergeyên PDK Îranê berbirû bûn. Di şereke tund û dijwar de ku tê de pitir ji 100 kes ji hêzên rejîmê hatin kuştin, mixabin 4 Pêşmerge bi navên: **Elî Omrî**, **Simayîl Yûsifî**, **Wahid Nîromend**, **Ebdula Îbrahîmî**, hatin şehîdkirin.

12.06.2005: Parlemana Herêma Kurdistanê bi tevahiya dangan, rêzdar **Mesûd Barzanî** wekî Serokê Herêma Kurdistanê hilbijart.

13.06.1979: Destpêkirina şerê Pawe û êrîşa berfireh a rejîmê bo ser Kurdistanê ku piştî vê bû bi şerê seranserî di Kurdistanê de.

13.06.1999: Yek ji Fermanderên xweşmêr ê PDK Îranê bi navê **Mihemed Mistefayî**, naskirî bi **Heme Naristî**, Fermanderê Tîpa Navenda 2 ya Kurdistanê ji aliyê terorîstên Komara Îslamî ve hate şehîdkirin.

13.06.2004: **Mamosta Mela Ebdula Ehemdiyan**, nivîskarê Kurd û zanayê olî koça dawiyê kir.

15.06.1980: Veqetiyana taqîma naskirî bi **Taqîma 7 Kesî** ji PDK Îranê, piştî kongireya 4'an a partiyê. Partiya Tûde ew hay dabûn ku wî karî bikin. PDK Îranê jî ew karê wan bi îxanet zanî û şermezar kir.

Hiqûqên Bingeîn, Rexne Û Şiroveya Qanûna Bingeîn Ya Îranê

Beşa 2

Seyîd Mihemed Qurdoyi Milan
melanmohamad@yahoo.com

W; Dara Natiq

Sedem Û Hegerên Peydabûna Taybetmendiyên Hevpar

Sedem û hegerên peydabûnê: Bi lênihêrînek bi ser derbasbûyîya dîroka baskirî di beşa yekem de,

em dikarin bibêjin ku hewcehiya neteweyên cur bi cur bi hebûna qanûna bingehîn pêka hegerên weke nediyarbûn û nepêwîstbûna çarçoveyên orfî bona îdarekirina civakê, zelalnebûna sînorên selahiyeta desthilatdar û maf û erkên xelkê, nediyarbûna çawaniya pêkanîna hêz û desthilatê û cîbicîkirin û guhertina desthilatê, nexuyabûna mekanîzma zêrevanîkirin bi ser desthilatê û çawaniya dîharîkirina kêrhatîbûna hîlbijartin an danîna rêveberên civakê tê xuyakirin ku pêwîstiya hebûna yasaya bingehîn erê dipeçivîne û emê hewlê bidin ku vê çendê zêdetir şirove bikin.

A) Nediyarbûn û kêmbûna azîn û qaîdeyên orfî ji bo rêveberîya civakê

Welatên cur bi cur yê cîhanê di sedsalên derbasbûyî de li gor çarçove û yasayên orfî dihatine îdarekirin. Bi gotinek din îdarekirina her welatekê, pêka yasayên olî yê orfî ku ji aliyê desthilata hakim ve hatine darêtin û îdarekirin û guhertina hakimî û her wiha desthilatê, gellek caran dibû sebebê guherîna zaf yasayan ku ev çende jî dibû hegera pêkhatina bêewlehiya civakî, aborî û siyasî di civakê de.

Bi vî awayî, hebûna qanûnek ku sertir be ji îradeya kesên xwedî desthilat û dûr be ji guhertinên bingehîn di çarçoveya wê de, bi xurtî tê sehkirin.

Awayê nihêrîna xwedî desthilatan ji civatên xelkê û baştir hesabandina vîn û îradeya xwe ji tev qanûnekê û sehnekirina bi eyb û kêmasiyên xwe, yê bûye seba ve çendê ku bizava giştî ya civatên xelkê ber bi danîna qanûnekê ku tev eyb û girêpêçkên baskirî çareser bike, bê hêcet (pasaw) dihêle.

B) Dîharbûna sînorên desthilata hakim û maf, erk û wezîfeyên xelkê

Berî cîbicîkirin û danîna yasayên ku bi qanûna bingehîn hate navandin, hakimên welatan xwediyê desthilatekî bê sînor û nediyar bûn. Tu kesekê şiyana gotin û şirovekirina astê desthilat û maf û her wiha selahiyeta hêza desthilatdar nebûye, her wiha maf û çarenivîsa xelkê û hemwelatîyan jî nexuya bû û hertim dibûn gorîyê guhertinan.

Di rastî de mirov dikare bêje ku di gelek rewş û zirûfan de, kesayetî û orfê siyasî û desthilatdarên hakim, çarenivîsa civakê û xelkê wê diyarî dikirin û bi guhertina rêbrên civakê, guhertinên bingehîn di maf û çarenivîsa xelkê de tê pêkanîn û ev çende jî dibe sedema pêkhatina nediyarbûna çarenivîsa siyasî û sergêjiya civakî a nîfş û tex

û qatên cur bi cur yê civakê. Rizgarbûn ji vê rewşê cuda ji darêtina yasayekê ku bi hûrî bi dîharîkirina hed û sînorên maf û erkên rêberan û çin û qatên civakê cîbicî bike, derfeta cîbicîkirina wê tune bûye, lê ev biryar weke hegera xurtirbûna bizavên siyasî yê civakê ber bi destveanîna qanûna bingehîn tîne hesabandin.

C) Diyarnebûna çawaniya pêkanîna hêz û desthilatê û cîbicîkirin û veguhestina wê

Bidestxistina hêz û desthilatê û veguhestina wê bi kesek din di civakên cur bi cur de, rastî şer û xwînrijandin û pêşveçûnên netewî hatiye. Piştî mirina rêber yan hakim, gerek din ji alozî û pevçûn û xwînretîne di nebera zarok û diyarîkirina kesekê/a li devsa hakimê mirî de dest pê dike. Bi vî awayî guhertina desthilatê xwe ji tu zabiteke diyarîkirî nediparast.

Bi vî awayî, dîroka welatên cur bi cur, hertim qala şerên herêmî û qirkirinên bê rade ên xelkê dikir. Ji ber ku zana û pirsopren cîhanê di serdemên cur bi cur de, di hizra avakirina bingehêkî taybetî û hiqûqî û siyasî bo pêkanîna desthilatê û guhertina wê bi kesên diyarîkirî bo heyamekî kurt û her wiha veguhestina wê bi awayekî aştxwazane bi kesekê/i din piştî bidawîhatina gera wî/ê a diyarîkirî yan jî piştî mirin û paşdekêşana wî/ê kesî/ê ji desthilatê de bûn û metodên cur bi cur li gorî rewş û zirûfa civakî û çandî û kultura civaka xwe pêşniyar dikirin.

D) Giringiya mekanîzma zêrevanîkirin bi ser desthilatê

Cuda ji çawaniya pêkanîna desthilatê, arîşeyeke din jî hebû ku ew jî çawaniya çavdêrîkirin bi ser kiryarên kesên xwedî desthilat de bû. Di rastî de xisleta zêdexwaziya mirovan ji aliyekê û xwestina parastin û qahîmkirina desthilata xwe ji aliyekê din ve, dibe hegera kêmbûna zêrevanîkirin bi ser kiryarên hikûmî di navbera xwedî desthilatdaran de. Yek ji kêşmekêşên hizrî yê dijberiyên civakê, avakirina binkeyên zêrevnî yê cur bi cur bo zêrevanîkirin û kontrolkirina dezgehên birêveberî û çawaniya diyarîkirina hîlbijartin an danîna berpîrs û birêveberên derece bilind yê dewletî ye.

Yek ji kirzên herî girîng ku rastî civakên cur bi cur bûye û heta di zaf welatên cîhanê de, piştî vê çendê ku ji qanûna bingehîn mifah wergirtine û heya niha jî heye, mijara çawaniya hîlbijartin yan danîna berpîrs û rêveberên civakê ye. Di rastî de yek ji hegerên herî girîng yê serhildana tevgerên civakî ên siyasî di navbera neteweyên cur bi cur de, nerazîbûnên giştî ji kiryarên rêber û desthilatdarên xwe bûye.

Zarokên Îranê Bêpar Ji Cîhaneke Hêjayî Jiyana Xwe

Hemîd Muxtarî
 tishk_ronahi@yahoo.com

P îstî pesendkirina Peymannameya Cîhanî a Mafê Zarokan di sala 1989'an û birêvebirina wê di sala

1990'an de, bona rêzgirtin ji zarokan û dabînkirina mafên wan, ji aliyê gişt welatên cîhanê roja 1'ê Hezîranê, weke **Roja Cîhanî a Zarokan** hate diyarîkirin. Îro rojê di nava 193 welatên cîhanê de, 191 welatan ev peymanname û birêvebirina wê pejirandine. Peymannameya Mafê Zarokan yekemîn peymannameya navneteweyî di dîrokê de ye ku bi awayekî bilez ji aliyê piraniya welatên cîhanê hate piştevankirin û pejirandin. Ev yeka nîşaneya vê çendê ye ku piraniya netewe û dewletên cîhanê bi armanca pêkanîna cîhaneke bêtir bona zarokan hev deng in.

Rejîma Komara Îslamî a Îranê jî di meha Adara sala 1993'an de, bi danîna şert û mercan, ev peymannameye pejirand. Lê bi rastî rejîma Îranê di birêvebirina madeyên vê peymannameyê de micid e û diparêze?!

Emê li jêr, bi anîna çend mînakên ji madeyên peymannameya han bona selimandin vê çendê ku rejîma Îranê tenê bi merema xapandina raya giştî a cîhanê bûye endamê vê peymannameyê, dê nivîsara xwe bidomînin.

Yek ji wan mînakên, madeya 32'an ya Peymannameya Mafên Zarokan e ku dibêje: "Divêt Zarok li hember her karekê de ku gefê ji geşekirin û saxlemiya wan dike, bihên parastin. Dewlet divêt temenê kar û rewşa zarokan diyarî bike".

Lê mixabin em dibînin ku di Îranê de, bi hezaran zarokên heta bin 10 saliyê de jî di şeqam, zeviyên cotkariyê yan kargehên ristina mafûran û... de bona bidestveanîna

debara jiyane mijûlê karkirinê ne, yan tene îstismarkirin û dibine goriyê rewşa civakî, aborî, malbatî, çandî û bijêva jiyana xwe. Pêka serjimêriyên nû, pitir ji %80 ya zarokên rêgehan zarokên şolê ne.

Yan madeya 7'an ku dibêje: "Her zarokekê mafê vê çendê heye ku bibe xwediyê nav û nasnameya xwe ya taybet a neteweyî". Lê mixabin di Îrana bin desthilata rejîma Komara Îsamî de, divêt navên ku bo zarokan tên hilbijartin, Farsî û

Îslamî bin. Diyare li vir merem ji Îslamê tenê ola Şîyên 12 Îmamî ye. Bi vî terzî zarokên Kurd hem di warê neteweyî û hem di warê olî ve dikevin ber ferq û cudahiyan.

Di madeya 27'an de hatiye ku: "Her zarokekê mafê vê çendê heye ku di warê cendekî, hiş, ruhî û civakî de pêş bikeve". Lê li gor gotina Dr. Mihemed Hesên Îmamiyan, çîgirê saxlemî û dermanî yê Zanîngeha Zanista Nojdariyê, pitir ji %50 ji zarokên bin 5 saliyê di Îranê de, ji xwarineke hewce û baş bêpar in û pêre dinalin û kêmbûna wê dibe sebebê zû mandîbûna zarokan, jêrdeçûna astê pêşkevîna xwendewariyê û astengeke li hember xurtbûn û geşekirina aborî û çandî a welatê me.

Di madeya 37'an de hatiye: "Çi zarokek nabe bikeve bin îşkence û riftarên zalimane û girtinên ne yasayî. Dasepandina cezayên îdam û hepsa hertimî divêt derheq zarokan

de nemîne û bête hilgirtin".

Yan madeya 19'an ku basê nehêlana riftarên xirab bi nîsbet zarokan dike û dibêje: "Erkê ser milê dewletê ye ku li hember her cure liv riftareke nebaş ya dê û bavan yan jî serperestan li hember zarokan, raweste û zarokan biparêze û bona pêşgirtin ji her cure mifahwergirtineke xirab ji zarokan, kiryarên hewce ên civakî encam bide".

Lê bi rastî rejîmek ku bi xwe piropaganda çanda şer û tund û tûjiyê di xwendîngê û dibistanan de dike, hêzên ewlekarî û întizamî di rêgeh û parkan de xelkê didin ber lêdanê û biryara şelaq û lidarvekirinê li hember çavên xelkê birêve dibe, riftarek ku bandora neyinî li ser zarokan û riftara civakê didanê, çawa dikare zarokan ji tund û tûjiyê biparêze?!

Rejîmek ku bi xwe sistemeke tund û tûjiyê, bê şik nikare zarokan li hember tund û tûjiyê biparêze.

Eva tenê çend mînakek ji madeyên Peymannameya Mafê Zarokan bûn ku rejîma Îranê gellek bi rohnî bînpê dike. Heke em bixwazin li ser tev madeyên peymannameya navhatî bi axivîn û çawaniya birêvebirina wan di Îrana bin desthilata rejîma Îsamî de şirove bikin, bê şik ne tenê bi nivîsarek wiha kurt kuta nabe, belku zêdetirî çend pirtûkan cî digire.

Di encamê de, divêt em bibêjin ku rejîma Îranê tenê bona lêbandina raya giştî a cîhanê yê bûye endamê Peymannameya Mafê Zarokan û dixwaze rûçikeke demokratîk yê rûyekî ji xwe nîşan bide û bi vî terzî xuya dike ku rêz ji bo mafê zarokan digire û girîngiyê dide wan. Lê di bîngê da tu soz û berpîrsiyariyê derheq vê peymannameyê ji xwe nîşan nade û bi awayekî pir hovane mafê zarokan bînpê dike û heya niha bi sedan zarokên bin 18 saliyê, li hember çavên xelkê îdam kirine, yan xistine girtîxaneyê yan îşkence kirine.

Tenê di sistemeke demokratîk, xelkî û berpîrsiyar û mirobperwe de ye ku zarok dikarin bibin xwediyê cîhaneke hêjayê xwe.

Cejna Mezin Ya Zarokên Sirgûnê, Di Roja Zarokan Ya Cîhanî De

Bi boneya 1'ê Hezîranê, **Roja Zarokan ya Cîhanî** di bin dirûşma "Cîhanek Hêjayî Zarokan" bi beşdariya zaroyên hemû navendên Kurdistanê û bo rêzgirtin ji maf û xwestekên zarokan, bi alîkariya Deftera Siyasî ya PDK Îranê, ji aliyê belavoka "Dinyay Mindalan" (Dinyaya Zarokan) ve, êvariya roja îne, 1'ê Hezîrana 2007'an, li Dibistana destpêkî ya Azadîyê, rê û resmek di bin navê "cejna mezin ya zarokên sirgûnê" hate lidarxistin.

Di serî de rêzdar Têmur

Mistefayî, endamê Deftera Siyasî yê PDK Îranê, peyama Polîtîbîroya PDK Îranê bi vê boneyê ve

pêşkêş kir. Birêz Têmur Mistefayî tevî destnîşankirina mafên zarokan di nava civakê de û bînpêkirina mafên wan nemaze li Kurdistanê Îranê û girîngîdan bi maf û xwestekên zarokan û şewaz û awayê perwerdekirina zarokan di nava civaka Kurdî de, amadebûna Deftera Siyasî ya PDK Îranê bo her cure xizmetekê di warê zarokan de îlan kir.

Piştî Peyama Desteya Birêveber ya "cejna mezin ya zarokên sirgûnê" ji aliyê Ejin Behramî ve pêşkêşî beşdaran hate kirin. Li pey re Gelawêj Mêhferê payama zarokên sirgûnê xwend.

Di vê cejnê de çendî sirûd, stran û govend tevî pêşbirkêya mastxwarinê, şimtxwarinê û nigarkêşandin û poldifankan di nava hez û xweşiya berfireh û bêrade ya zarokan bi bedewî hate pêşkêşkirin.

Xurtbûna Diyardeya Xwezokiyê Li Bajarê Seqizê De

Diyardeya xwezokiyê bûye sebebê kirêtbûna rûçikê bajarên Kurdistanê û yek ji wan bajarê Seqizê. Pêvajoya xurt ya zêdebûna nifûsa bajarî û zêdebûna hejmarê akinciyên kêleka bajarên, rewşa nebaş a aborî û bêkariyê, ku di encama siyasatên biqirêje rejîma Îranê di Kurdistanê de pêk hatiye, yê bûye sebebê xurtbûna berçav ya xwezokiyê di piraniya bajarên Kurdistanê û yek ji wan bajarê Seqizê.

Piraniya kesên xwezok ku ji jin, zarok û kesên tûşbûyî bi madeyên sirker pêk hatiye, li ciyên giştî û qerebalix ên bajarên de weke bazar, termînal, nexweşxane û li hember mizgeftan ji rêya lahîkirinê û heta girtina kincên kesên ku li wir de hatin û çûnê dikin û herwisa bi çûna di nava malan de, daxwaza dirav û hevkarîyê dikin.

Kesên xwezok xincî vê çendê ku dibine sebebê pêkhatina kêşeyan ji bo

xelkê û kirêtkirina rûçikê bajarên, belku dikarin bibine sebebê xurtbûna fisada exlaqî û kirzên weke tûşbûn bi madeyên sirker û berfirehbûna nexweşiyên giştî.

Hêjayê gotinê ye ku hindêk ji karnas û pisporên civakî eger û sedema berfirehbûna diyardeya xwezokiyê vedigerînin bo xizani, sistbûna bingehên malbatî, nebûna rêxistinên hewce bona dabînkirina dada civakî, koçkirinên bikom yê xelkê bo bajarên û jêrdebûna astê saxlemiyê.

Mêrê Ku 9 Jin û 95 Zarokên Wî Hene, Dixwaze Jina 10'emîn Ji Bîne

Hacı Garis Xelef ku weke Hacko tê naskirin, niştêcihê Girzerike, li Başûrê Çiyayê Şengalê ye. Ew di sala 1957'an de ji dayîk bûye. Hacko dibêje, di çend rojên pêşiya me de, ew dê jina 10'emîn jî bîne.

Di sala 1974'an de, cara yekemîn bavê wî jinek ji wî re aniye, ji ber ku ew jina ne bi dilê wî bû, wî di heman rojê de çû ji xwe re jinek anî û wê rojê du caran bû zava...

9 jinên wî hebûn, yek çûye ser dilovaniya xwe, yek berdaye, 7 jina niha bi wî re dijîn!

Hacko (bavê Cemal) dibêje di navbera 90 – 100 zarok û neviyên wî hene, niyeta wî heye jina 10'emîn jî bîne.

Wî li mala xwe dibistanek bi navê Newroz vekiriyê.

Jêder; Rojnameya Evro

Dewleta Îranê Di Lîsteya Reş Ya Qaçaxa Mirovan De

Wezareta Karê Derve ya Amerîkayê îsal jî di rapora salane ya xwe li ser rewşa bazerganiya bi mirovan bi berfirehî sekinî û navê 16 welatan jî di rapora sala 2007'an

de cih daye.

Îran, Koba, Erebiştana Seûdî, Sûriye û Ozbekistan her wekî salên berê di lîsteya reş de mane. Herweha Behreyn, Qeter, Oman, Malizî, Elceyayir û Gîne jî ku zaf ji wan hevalbendên Amerîkayê ne, bi vî lîsteyê zêde bûne. Ku tu gawek di xebata li dijî qaçaxa mirovan de ne avêtine.

Li gorî wê, her sal 800 000 kes di çîhanê de têne kirrîn û firotin ku %80 ji wan keç û jin û nêzîk bi nîviya wan ji zarokan pêk tê.

Li gorî vî raporê jinên Îranî jî bo mîfahwergirtina cinsî bo welatên weke Mîrîtiyên Yekbûyî yê Erebî, Qeter, Kuweyt, Pakistan, Turkiye, Fransa, Almanya û Birîtanayê têne qaçaxkirin.

Yekîtiya Ciwanên Demorat Ên Kurdistanê Îranê Kongireya Xwe Ya Çaremîn Lidar Dixe

Bangewaz:

YCDK Îranê di pêxema pêkanîna civakeke azad û demokratîk di Îranê de Kurdîstanê de dixebite ku tê de rêz ji mafên mirovan û azadiyên bingehîn were girtin.

Beşdarî di tevgera rizgarîxwaziya neteweyî – demokratîk a gelê Kurd di Kurdistanê de û piştvanîkirin ji bizava demokratîk a gelên Îranê, yek ji armancên herî sereke yê YCDK Îranê ye. Ji ber vî çendê ye jî ku erkê her ciwaneke şoreşger ê Kurd e ku prede li ser siyasatên dijî gelî yê Komara Îslamî derheq ciwanan û tex û qatên din ên civakê, hilde.

Her weke ku di bernamê û pêrewa YCDK Îranê de hatye, ew rêxistina her du slan carekê jî bo şiroveirina pirsgerêkan, guhertinên herêmê, Îran, Kurdistan û Çîhanê û her wiha pêdeçûna bernamê û programa xwe ya hundirîn, kongireyên xwe lidar dixe. Ji ber wê çendê ye ku bi zûyî dê kongireya çaremîn a YCDK Îranê were lidarxistin.

Daxwaz ji hemû endam, alîgir û ciwanên biemeg û welatparêz ên gel eva ye ku heke her cure rexne, gazinde, pêşniyar û têdîtinek li ser bernamê û pêrewa hundirîn a vî rêxistinê û her wiha çawaniya kar û barên kongireyê û pêşdeçûna YCDK Îranê hene, bi nav û nişaneyên jê re hatî re pêwendiyên bigirin:

info@lawanweb.com

dara_natiq@yahoo.com

lawan.kurdistan@gmail.com

**Yekîtiya Ciwanên Demokrat
ên Kurdistanê Îranê
Komîteya Birêveberiya Giştî**

RONESANS

ADAR JIYAN
adarjiyan@mynet.com

Kaniya Helbestan

Kuştiya Evînê

Serbest Urmiye

Domana feraset û ramana ronîbûnê, di dîroka mirovahiyê de xwe diyê çihêkî pir girîng û manîdar e. Ev doman, bingeha xwe ji fikr û ramana ramanwerên *Yewnaniya Kevnar* digire. Bizava ronîbûnê, di navbera sedsala 17 û 18'yan de li Ewropayê rû dide û dibe rîknê şoreşa felsefî, hunerî û ramyarî. Fikra ronîbûnê derbeyeke pir mezin li bawerî, ferset û ramanên derezanistî û kevneperest dide. Û ev ramana nû dibe despêka hişmendîya dîrokî û hemû zanyariyên gerdûnî.

Ronesans, li erdnîgariya Ewropayê dest pê kiriye û li tevê cîhanê belav bûye. Belê gava ku mirov dêhna xwe dide erdzemîna Asayayê, mirovên vê erdnîgariyê, fikr û felsefeya ronesansê zû bi zû ne pejirandine. Û her wiha car caran jî li hember wê derketine. Ev yek jî bûye sedema lipaşmayîna civat û civakên Asayayê û mirovên erdzemînanê paşmayî yê din. Di dem û domana ronesansê ya ku wekî "nû dîtinekê" dihate dîtin de, ramanwerên ku di serdema seretayî de jiya bûn, di serdema navîn de jî dihatin nasîn. Belê heta wê demê pirtûkên wan (yên ku bi destan hatibûn nivîsandin) di refan de diriziyay û tu kesî guh nedida raman û felsefeya wan. Nîrxdayîn û qedirşinasiya ramanwerên nû û kevnar, bi ronesansê dest pê kir û gihîşt merhaleyê payedar. Ev yek jî bi saya qîmetdayîna çand, huner û wêjeyê gihîştê ve merhaleyê.

Dîroka mirovahiyê dîroka şaristaniyan e. Mirovahiya ku şaristaniyên kevn û nûjen afirandiye, bi naskirina gerstêrka me (erdzemîna ku em li ser dijîn) nehatiye ser; her wiha bi guherîn û veguherîna xwezayê û jêşûdwergirtina wê jî mijûl bûye. Pêwendîya bi xwezayê re li derê ha; êdf mirovahî ketiye nava tevgera dahûrandin û nasîna fezayê û li wir bicî bûne. Cîhan û mirovahî bi dahên û nûvedaniyên nû nasdar dibe. Ji bo mayîndebûna jiyana fizîkî tê dikoşe û bêrawestan li çaredîtina mirinê dicehdîne. Ev yek nîşana şoreşa hişmendiyê ya ku zanîn û teknolojiya nûjen pêk anîye. Şoreşa hişmendiyê jî nîşana ronesansa nûjen û destpêka şaristaniya mirovahiyê ya nûdem e.

Her mirovê ku bi karê nivîsê eleqedar dibe û her wiha li ser çand, huner û wêjeya gel lêkolîn û dahûrandinê pêk tîne, her gav nikare bibe ronakbîr. Dibe ew kes wekî rewşenbîr bê dîtin belê her gav nikare bibe şayanî ronakbîriyê. Ronîbûn, ji hêla sosyolojîk ve; tê wateya hewldana têgihîştina rêbazên xwezayê û edilandina pergala dinê ku mirov bi hişmendî û

ceribandînen xwe bidest dixwe. Ji kesên ku vê yekê wekî rêbaz û azîne dîneqîne re *ronakbîr* tê gotin. Ronakbîr ew kes e ku xwe ji bin bandor û bindestîya hemû tîrs, saw, darazî, pêşdarazî, paşmayîn, kevneşop û paşverûtiyên demê yê kevnar û îroyîn reha dike. Ronakbîr ew e ku ne bi hestyarî; bi pejnkarî û bîryarî tevbigere. Ronakbîr ew e ku ji hemû kevneşopî û kevnerûtiyên kambax û bêyom bidûr dikeve û arasteyî zanîn û zanyariya ramanwer û pisporên dinê yê nûjen dibe. Lewre ronîbûn her gav xwe dispêre vîn û hişmendîya mirov a azad û serbixwe. Ronakbîr bi xwe jî şagirt û berdevkê ve hizirîn û ferasetê ye. Ew, nikare wekî murîd û bawermendekî/e kevneperest tevbigere û bibe dîl û destgîrê baweriyên xwe. Ew, rêçenas û şopgerê zanîn û zanyariyê bi xwe ye. Yanî, ronakbîr neçar e ku ji baweriyên xwe bêtir bi zanîna xwe tevbigere û bi bîr û bîrdoza xwe re lihev be. Helwest û bertekdariya wî/wê jî her gav di vê çarçoveyê de teşe digire û li ser vî rîknî bilind dibe. Ev yek, rasterê dibe egera hebûna û peywira wî/wê ya ser rûyê dinê û her wiha binbarî û berpirsiyariya wî/wê ya mirovî.

Ronîbûn, wekî nêrîneke nû ya lihemberderketina ramana Serdema Navîn tê zanîn. Taybetmendîya ronîbûnê ya herî girîng, ahengdariya navbera hiş û xwezayê û her wiha girêdayî wê jî lihevkerîna û lihevhatina mirov û xwezayê ye. Bêşik, hiş û hişmendîya mirov û têgihîştina wî/wê ya îroyîn jî ji bo vê yekê gelekî guncan û bikêrhatî ye. Belê dîsa jî hewceyê bi cehd û hewldanên mirov ên ku di riya zanîn û zanyariyê de têne xebitandin, heye. Lewre ronîbûn, qelastîna perdeyên reş û tarî yê stûr e ku, di navbera mirov û zanîna de hatiye danîn. Ronîbûn, qetandina tovil û çermê ser mêjiyê mirov û mirovahiyê yê ku bi hezaran sal ew wekî lewirên hov û kovî, bê hizirîn û fikirîn hiştiye û berdaye dinê. Ronîbûn, parçekirina goga risasî ya ku her gav bi gefxurî li ser serê mirov û mirovahiyê hatiye daleqandin. Ev goga risasî wekî şûrê seqakirî yê Demokles, bi hezaran sal bi ser serê mirovahiya cîhanê de bênavber dilolibe.

Ronîbûn, tîrs û sawa dilê hemû hêzên reş û tarî û hêzdariyên bêrê û nehênî ye. Bi kurtayî ronîbûn, tîrêja jiyane ye. Bêdeng û bêwext, xwe berdide nav şane û cestê mirina sar û rih û giyana mirov û mirovahiyê jî nûve vedijîne.

*Di hêla esmanê şîn
Ê bêrûmetê cararan de
Nizanim
Di bin siya kîjan evrî
Di xew de mabû dîsan
Xwedê,*

*Li meydana gund,
Ji sîngê evîndar
Bilind dibû
Qîrênek bêgazî
Dikuştin ew*

*Xwedî wijdanên bêwijdan
Li ser navê olê xwedê, bi
fermana şêx
Lêdixist,
Tawûsê gunehkarê melîk
Bilûra kuştinê
Û*

*Kerr dikirin,
Îblîsê mezinê şer
Guhên wijdanê
Weke caran
Dîsan nexuya bû ji çî erdan,
Xwedê*

*Bêgazî û hêvî dengê evînê
Mabû di sîng de û
Tewbê dixwestin jê
Lê*

*Nizanim bi kîjan sûçî û
Bo dergehê kê?
Melîkê gunehkaran
An jî dergehê*

*Xwedêyê hertim di xew de mayî!
Ji kê bixwazin, tewbê
Di warekê de
Ger, sûçek hebe
Û*

*Ew jî evîn
Betal kin êdf
Mizgeft û Dêran
Bo çine me
Încîl û Tewrat û Quran
Ku sûç evîn be û sûçdar evîndar,
Bê xwedêtiyê
Oldarî û
Xwedê peristî jî guneh e*

Nîlufê Akbal:

“SIYASET YÊ BÛYE BELA SERÊ HUNERA KURDÎ”

L *i ser rewşa stran û mûzîka Kurdî em heya niha bi çend hunermendên dengxweş ên*

Kurd re peyivîne. Di vê hejmara Agirî de jî em dê rewşa muzîk û strana Kurdî û nemaze rol û beşdariya jinên Kurd di qada huner û muzîka Kurdî û astê pêşdeçûna vê hunera zengîn di hevpeyvînekê de tevî hunermenda dengzelal Nîlufê Akbal ku ji bo çêkirina kilîpekê seredana Başûrê Kurdistanê kiriye, bişopînin.

Hunermend Nîlufê Akbal kî ye?

Nîlufê Akbal ji malbatekî welatparêz, li bajarê Werto a ser bi parêzgeha Dersimê, hatiye dinê. Nîlufê xwendiyê 5 xûşk û 2 birayan e. Xwendina xwe ya destpêkî û navendî heta lîseyê li bajarê Werto kuta kiriye. Piştê sala 1986'an diçe bajarê Stenbolê û sê salan li mekteba "Arîksa" di warê muzîka baqla, note û pertowarders xwandiyê. Sala 1988'an, yekem albom xwe bi navê "Bîten Elewîyan" çê kir. Wê tevî zaf hunermend û muzîkjenên bi nav û deng yê Kurdan weke: Ehmed Kaya, Ferhad Başqal, Yosif Kaya Oxlu û ... re konsert û pirogramên hunerî pêşkeşî gel kirine. Nîlufê piştî çend salan kar û têkoşîna hunerî li Stenbolê, berê xwe dide welatê Fransa û wêderê tevî muzîkvanê navdar yê Fransî, Dr. Jan Mîşêr Kenêr re nasyar dibe û albûma bi navê **Rêvîng** çê dike. Ew piştê diçe welatê Almanîya û çar salan di warê muzîkê de dixwîne. Nîlufê Akbal heya niha di zaf festîval û konsertên cîhanî de pişikdarî kiriye û serkevtinên gellek mezin bi dest anîne.

Çawan û kengê bû ku tu tevî cîhana hunerê bûyî?

Ez 8 salî bûm dema ku min xwe fam kir û biryar da ku ez bibim hunermend. Ji ber ku muzîk hertim di xeyalên min de dilivlîvîn. Wê demê were heya niha, her tiştê min li ser hunerê bûye. Min cuda ji hunerê çî karek din ji xwe re nekiriye. Ez heya ku li bajarê Werto bûm, hertim li ser sehnan stran digotin.

Ev kesên ku piştgirî ji hunera te dikirin û bi her awayekî bandor li ser hunera te hebûn, kî bûn?

Sûsena dayîka min, Elî Ekberê birayê min, gelê me yê Werto, hu nermend Ehmed Kaya, Ferhad Başqal, Hesret Portekîn, Radyoya Erîvanê, Miryemxan, Eyselşan, Mehmîd Tûncêr, Belqîsa Kaler, Şivan Perwer, Civan Haco, Cigerxwîn, Ehmedê Xanî, Tehsîn Taha, Mihemed Arif Cizravî, hemû ewane ji hunera min re

Hevpeyvîn/ Dara Natiq

MIXABÎN ME HEYA NIHA NEKARIYE BÎ AWAYEKÎ HEWCE Î ÎROYÎ MUZÎKA KURDÎ PÊŞ BÊXÎN Î BÎGEHÎNINE ASTEKÎ NAVNETEWEYÎ

xwedî bandor bûn.

Malbat û kultura Kurdî yek ji astengên herî mezin li hember tevlibûna jinan di warê huner û muzîkê de bûne. Gelo tu heya çiqasekê di warê hunerê ve jî aliyê malbata xwe ve serbest bûyî?

Malbata min bi min re pir harîkar bûn. Ez 18 salî bûm dema ku babê min çû ber dilovaniya Xwedê, wê demê ez pir perîşan bûm. Dayîka min wê demê gote min Nîlufê bawerîya min bi te heye, bawerîya min bi dengê te heye, here Stenbolê mekteba xwe bixwîne û rêya xwe peyda bike. Eger dayîka min îzna min nedaba, min nedikarî ez bibim hunermend. Lê ez dibêjim ku malbat çiqas baweriyê bi evladê xwe bîne, evlad jî ewqas harîkariya malbasta xwe dike û dikare baştir rêya xwe peyda bike.

Nîlufê, bi bawerîya te çima jinên Kurd nekarîne bi awayekî hewce beşdarî huner û muzîka Kurdî bibin?

Sipas ji te re, bi rastî pirsek balkêş bû. Lê bi bawerîya min xala herî girîng eva ye ku huner û muzîka Kurdî hertim bindest bûye, anku huner hertim di bin rikêfa partî û siyasethanên Kurd de bûye, zulm û zorî, bindestî, kultura Kurdî û.... herwiha hertim ji jinan bo karê sêks û zarok çêkirin û karê nava malê mifah jê hatiye wergirtin. Ewane û gellek sedemên din ên berçav bûne astengên mezin li hember pêşveçûna jinan di her warekê de.

Dibêjin Nîlufê xanim ne zewiciye

Î naxwaze di pêserojê de jî bizewice, Çima?

Belê rast e. Ez bi muzîkê re zewicî me, muzîk jiyan, ruh û dilê min e, eger muzîk nebe, ez jî mirî me. Ez bi muzîkê re rihet im, muzîkê guhdarî dikim, sazê lê didim, lê dema ku mirov mêr kir, nikare bi keyfa xwe be, zarok mirov girê didin, wê demê dibe ku tu xizmeta mala xwe de bî. Salên min jî derbas bûne, niha îdf ez dixwazim kar bikim, dixwazim harîkariya hunera Kurdî bikim, xizmeta gelê xwe bikim.

Weke tê xuyakirin, te piraniya jiyana xwe ya hunerî li Stenbolê derbas kiriye, tu li wêder fêrî çî bûyî?

Dema ku ez çûme Stenbolê û tevî huner û muzîkê bûm, min xwe nas kir, û min zanî ku ez Kurd im. Ez fêr bûm jin çî ye, piroblemên jinan çî ne, û yanî dibêjim cinsiyeta xwe nas kirin, ez fêr bûm siyaseth çî ye, Kurdayetî çî ye? Ez her tiştêkê li metropolên Stenbolê fêr bûm.

Gelê me yê Bakûrê Kurdistanê, heya çiqasekê di warê huner û muzîka xwe de serbest in?

Dewleta Turkan hertim siyasetha asîmîlekîrîna Kurdan weke yek ji stîratêjîyên nemirovane yê xwe piraktîze kiriye. Muzîk û hunera Kurdan hertim bindest bûye. Turkên faşîst hertim cehda dizîna çand û muzîka Kurdî kirine. Lê esasa me di wir de ye ku dema gelê me yê Kurd bi hev re teba bin û harîkariya hunermendên xwe bikin, wê demê me hewceyî bi radyo û televizyon û

hevkarîyên Turkan nine. Lê em bi xwe dujminê hev in, eger partî û siyasethanên me alîkariya te nekin, mirov ser nakeve. Ez dixwazim hunermenda çar parçê Kurdistanê bim. Naxwazim yek hunermend û yek siyasethan û yek partî bim. Di bingeh de, huner bi ser siyasethan ve ye. Lê di bakûr de jî bindestî berdevam dike, qedexeyî berdevam dike, kompaniyên Turkî harîkariya hunermendên Kurdan nakin. Dibêjin ku kilîpên Kurdî di televîzyonan de nahên nişandan û ji mere ne qazance.

Nîlufêr, dema ku mirov guhdarî muzîk û stranên Kurdî dike, tevlihevîyên di navbera muzîk û strana Kurdî û biyaniyan û bi teybetî muzîka Turkî de tê xuyakirin, hûn vê çendê çawan dinirxînin?

Muzîk bê ziman e, zimanê muzîkê tune ye. Muzîka cîhanî jî dikare bandorê ji hev bike, bona pêşveçûna muzîka xwe. Lê dema ku te dewleta xwe hebe, edebiyat û zimanê te hatibe naskirin, edebiyata te cihê xwe girtibe, muzîka te cihê xwe girtibe, rengê xwe hebe, Piştê tu dikarî vê tevlihevîyê bikî, lê ez niha vê tevlihevîyê bi hewce nizamim, ji ber ku ev ne karê me ye, ne karê genca ye, eva karê karnas û pişporan e.

Bi baweriya te huner û muzîka Kurdî heya çiçasekê pêş ketiye?

Baweriya min bi hunera Kurdî gellek e. Lê mixabin me heya niha nekariye bi awayekî hewce û îroyî vê hunerê zengîn pêş bêxin û bigehînine astekî navneteweyî. Lê mixabin siyasethanê bûye belaya serê hunera Kurdî. Esasa hunera Kurdî ne li ser sehnê ye. Kêmasiya şîirketên berhemana muzîka Kurdî heye. Di nava cîhanê de huner û muzîka Kurdî ne diyare, nehatiye naskirin, kerema xwe bila hikûmeta Kurdî harîkariya hunermendan bikin. Bila Wezîrê Çandê hunermend be, ji ber ku ev baştir ji hunerê fam dikin. Bila bê farq û cudayî ji tev hunermendan re reklam bihê kirin. Divêt siyaseta Kurdî hertim piştvanîyê ji hunermendan bike û

Nêrîn û baweriya te derheq roj bi roj zêdetirbûna hunermend û stranbêjên Kurd çî ye?

Gellek sipas dikim, bi rastî eva pirsekî hewce bû. Tu dizanî ez demokrat im, her tiştêkê dibînim û dibêjim, yanî fam dikim ku Kurdistan ji nû ve çê bûye. Her tiştêkê ji nû ve dest pê kiriye, yanî her tişt niha tevî hev e, piroblem pir in, pirsgerêkên muzîkê jî pir in. Gava mirov televîzyonê temaşa dike, her roj gencek stran gotiye. Muzîk çê kiriye, kilîp çê kiriye, dema ez rê diçim, hin kes min dibînin, dibêjin Nîlufêr tu xêrhatî Kurdistanê azad, tu dizanî ez jî hunermend im! Dibêjim hala hala... , bo? Nizanin huner çî ye, ez bi xwe nikarim bêjim ku ez hunermend im, ji ber ku ez ketim ser rêya hunerê û dixwazim bibim hunermend, hunermendî ne tenê deng xweşî ye, ne tenê muzîk lêdane, dema mirov huner dest

pê kir, gerek mirov bizane huner çî ye, baş hunerê fam bike. Bixwîne, akadîmîk fêr bibe, daxwaza min ji gencaên ku taze dixwazin têkevin nava hunerê eva ye ku eger dixwazin harîkariya hunerê bikin, diviya di pêş de bizanin ku huner çî ye, fêr bibin, gava ku mirov albûmekê çê dike, ew albûm di dinyayê de tê belavkirin, bila albûm baş be, bizane ku çî stranekê dibêje, bo çî dibêje, armanca wî/ê çî ye, bizanibe ku mesela Kurdan çî ye, muzîka me hertim bindest bûye, hunermendên me perîşan û bindest mirine, muzîka me winda bûye, hunera me winda bûye, yanî gava ku ew kesane hemû ewane bizanin, wê demê ji xwe şerm dike ku vê yekê bike.

Çawan bû ku tu hatî Kurdistanê azad?

Ez hatim ku Kurdistanê azad nas bikim. Bizanîm ku gelo kêmasiyê wê çî ne, welatê xwe nas bikim, xwe bidim naskirin, ez dixwazim vê carê bi arîkariya Korek Telekomê, bo alboma xwe ya dawiyê bi navê "şeva" kilîbekê çê bikim.

Hez dikim bizanîm ku we heya niha çend berhem pêşkêşî gelê xwe kirine?

Min heya niha 2 albûm bi Turkî, albûma **Newroz 1-2**, albûma bi navê **Ez û Hunermendên din, Dortêlwan, Mîro, Revîngî, Rayê û Şava** yanî li serhev 10 albûm pêşkêşî gelê xwe kirine.

Armanca û pîlanên we bo pêşerojê çîne?

Min albûmek nû dest pê kiriye, di albûma nû de, ez û Ayhan Êwcem em bi hev re kar dikin, albûma min Kurmancî, Soranî û Zazakî tevî hev e, hêvîdar im ku bi dilê gel be.

Hunermend Nîlufêr, gellek sipas ku we dema xwe bi mere veqetand. Gotina we ya dawiyê ji bo gelê me çî ye?

Ez jî gellek sipasê rojnama Agirî dikim. Sipas ji tev emegdarên Agirî û kargêrên Agirî re. Di dawiyê de, ji gelê xwe daxwazkar im ku ji axa xwe xwedî derkevin, ji huner û muzîk û kultura xwe xwedî derkevin, ji radyo û televîzyon, wêje û... xwedî derkevin, bi hev re teba bin û bi hunermendên xwe re harîkar bin.

“DAYIKA MÎN BÎ XWE RÊYA XWENDÎN Î HUNERÊ DA BER MÎN”

Mela Hesenî Dixwaze Bi Komployeke Din, Demografiya Bajarê Nexedê Biguhere

Di komployeke din ya ji bo guherîna demografiya bajarê Nexedê û derdora wê de, demokê dibe ku çend kesên Turk ku piraniya wan xelkê bajarê Heştrûd ya Tewrêzê ne, bi tehrîk û handana Mela

Hesenî, pêşnimjê Urmîyê yê Şîîyan, li gundên ser bi bajarê Nexedê de mijûlê kirîna zevî û erdê Kurdan in û bo vê merema qirêjê diraveke zaf terxan kirine û zevî û erdê Kurdan bi buhayeke giran ji xwediyên wan dikirin.

Hewce ye akinciyên bajarê Nexedê li hember vê komployê ku rewşê ji bo dubendî û aloziyê di navbera Kurd û Azerîyan xweş dike, hişyar û haydar bin. Em daxwazê ji Kurdên welatparêz yê herêmên bajarê Nexedê dikin ku bi nefirotna zevî û erdên xwe, vê pîlan û komployê pûç û vala bikin.

Du Bûk û Zavayek!!!

Zavayê 28 salî li herêma Fûmen a Bakûrê Îranê ji bo bichanîna kevneşopa Pêxemberê Îslamê li rojekê de du keçên 24 û 27 salî ji xwe mare kirin.

Her çiqas ku axaftinên zaf li ser zava û her du bûkan de hene, lê li gor aqehiyana zava pêwendî bi bûka 27 salî ve hebûye û kes jî pê nehesiya ye. Her di wê demê de malbata zava jî keçeke 24 salî ji kurê xwe re dibînin û li dijî bûka 27 salî derdikevin.

Di encama vê nerazîbûnê de keça 27 salî gefa xwekustîna dîke.

Piştê zava dikewe nava dudiliyê û nizane ku kîjan ji wan hilbijêre. Aqibet

biryara xwe dide û ji wan re dibêje ku amade ye bi herduyan re bizewice. Her du keç jî yan li neçarî û yan jî... razî dibin bi zewaca bi wî re!!

Keça Kurd, Benaz Mehmûd Çima û Çawa Hate Kuştin?

Mezintirîn rojnameya Înglîzî nivîsand ku bav, ap û xizmên keçeke 19 salî di kuştina wê de sûcdar hatine dîtin.

Li gora daxuyaniyê polîsên Înglîz, keça bi navê Benaz bû qurbana "parastina şerefê."

Rapor diyar dike

ku Benaz hatiye xeniqandin, piştê laşê wê xistine çenteyekî kincan û ew di hewşa malê de veşartine.

Sedema kuştina wê keçe weke gelek cînyet û kuştinên din eşq û evîni bû ye... pêwendiyê eşqê di navbera Benaz û xortekî Kurd ji rojhilatê Kurdistanê (Rehmet Silêmanî) çêbûye, lê malbata wê nerazî bû ye...

Berî ku were kuştin, Benazê 4 caran polîs aqahdar kiribû ku malbata wê dixwaze wê bikuje.

Polîs bi ne parastina wê, bi tundî ji aliyê medyaya Înglîzî ve hate rexnekirin, polîsan dikaribû wê biparêzin û rê li pêşiya vê cînyetê bigirin, lê wan texmîn nedikirin ku bavek rabe û ji ber evîniyê keça xwe bikuje.

Polîs piştî 3 mehan ji wendabûna wê, li laşê wê rast tê.

Erd bi qasî 6 metreyan hatibû kolandin û laşê wê têde hatibû veşartin.

Dema ku temenê Benazê 10 sal bûn, malbata wê ji Kurdistanê hatibû Brîtanya, ew di 17 saliyê de zewicandibûn, lê mêrê wê pir lêxistibû û ew berdabû.

Çavkanî, Avestakurd

Masiyên Biçûk Mirov Ji Nesaxiyên Dil Diparêz In

Li gorî çavkaniyan, lêkolînavan daye zanîn ku masiyên hûr û biçûk ji hemû xwarinekê pêtir mifah bo saxlemiya mirov hene çûnku bastirîn çavkaniya madeya "Omêga34"ê ye. Madeya han alîkariyê bi kêmbûna tûşbûn bi nesaxiyên dil dide.

Bi raya pisporan ew masiyên ku temendirêj in û li laşê xwe de mezin in, bi sedema dirêjbûna jiyê wan, rûnê zaf li laşê wan de kom dibe, lewre gellek baş e ku bi pijyayî bihên xwarinê û tûkilê wan jî bihê hilgirtin, bi taybetî bo wan kesên ku qelew in.